

Arrest

nr. 81 129 van 14 mei 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 21 februari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 januari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 maart 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 3 april 2012.

Gelet op de beschikking van 20 april 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 mei 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. VANDEVOORDE, die loco advocaat S. VANDEVOORDE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Uit de bestreden beslissing en het verzoekschrift blijkt dat verzoeker zijn asielaanvraag volledig steunt op de motieven die door zijn moeder S.D. naar voor werden gebracht in het kader van diens asielaanvraag.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 81 130 van 14 mei 2012 de aanvraag om erkenning van de vluchtelingenstatus en om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van S.D. verworpen.

In dit arrest wordt als volgt gemotiveerd:

“Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd omdat haar relaas ongeloofwaardig is, wegens een geheel aan inconsistente en tegenstrijdige verklaringen aangaande de kern van haar asielrelaas.

De Raad stelt vast dat alle motieven waarop de commissaris-generaal zich baseert teneinde te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het relaas, duidelijk blijken uit de stukken van het administratief dossier en deugdelijk zijn. Verzoekster komt in haar verzoekschrift niet verder dan het minimaliseren van deze motieven en het leveren van verklaringen post factum, doch onderneemt geen enkele poging om de vaststellingen van de bestreden beslissing te betwisten met objectieve argumenten. Het asielrelaas is ongeloofwaardig en kan als dusdanig geen aanleiding geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, noch van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

Deze vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Verzoekster, die met toepassing van artikel 39/73, § 4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen gevraagd heeft om gehoord te worden, beperkt zich ter terechtzitting tot het verwijzen naar haar verzoekschrift. In zoverre verzoekster argumenten aanvoert in haar vraag tot horen zijn deze onontvankelijk. Daargelaten artikel 39/76, §1 van voormelde wet, laat artikel 39/73, §4 van voormelde wet immers niet toe nieuwe middelen of argumenten aan te voeren.

Bijgevolg toont verzoekster niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Albanië.”

Bijgevolg toont verzoeker evenmin aan dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Albanië.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien mei tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,
mevr. C. DECAESTECKER,

voorzitter,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. DECAESTECKER

F. HOFFER